

intet tilbage. Det er unægtelig en noget anden tilstand end den, fru Elisabeth Arnold forsøgte at skitsere.

Jeg vil godt spørge: Når det gælder åbningen af markedet, er det så ikke korrekt, at det, ministrene har vedtaget i EU, faktisk er, at de landbrugsaftaler, som man lavede i »Dagsorden 2000« i EU, får lov til at blive stående, og at det er dem, man forhandler ud fra, og de indeholder jo stort set ingen afvikling af støtten og giver derfor ingen mulighed for ulandene til reelt at komme ind på EU's marked?

Og det var jo ikke det, der var meningen. Det tror jeg da ikke var Det Radikale Venstres hensigt, at det skulle gå sådan. Men giver det slet ikke Det Radikale Venstre anledning til at tage sagen op igen, når det nu viser sig, at det, man fik vedtaget, er så langt fra de målsætninger, man selv havde stillet op?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er ikke så naive at tro, at vi som et lille parti i et lille land kan dreje hele verden. Men hvis vi kan skubbe udviklingen et par skridt i den rigtige retning, så tager vi gerne det med.

Vi ville gerne være gået længere i forbindelse med »Agenda 2000« i den begyndende afvikling af landbrugsstøtten, man tog fat på. Men vi er tilfredse med, at man nåede et stykke vej. Og jeg synes ikke, man kan forvente, at det, som EU-landene kunne blive enige om på Berlin-topmødet, var at ville gå længere, når de nu skal ud i verden og forhandle videre med andre lande. Det må nødvendigvis være det, man er nået frem til som det yderste, man kunne strække sig til i forbindelse med »Agenda 2000«, man går ud og prøver at få gennemført på et større plan.

Vi er tilfredse med at kunne skubbe udviklingen nogle skridt i den rigtige retning. Det er en prioritet for Det Radikale Venstre.

Jann Sjørnsen (KRF):

Den 11. maj i år fastlagde et bredt flertal her i Folketinget den forhandlingsstrategi, som regeringen blev bedt om at følge i forbindelse med de kommende forhandlinger i WTO-regi i Seattle.

For Kristeligt Folkeparti at se er der ikke sket noget afgørende nyt, og derfor har jeg heller ikke noget nyt at tilføje i forhold til det indlæg, jeg holdt den 11. maj i år. Vores opfattelse er

den, at regeringen har fulgt den forhandlingsstrategi og det mandat, den har fået betroet af Folketinget og Europaudvalget. I hvert fald kan jeg så slutte af med at sige, at vi selvfølgelig stemmer for det forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at fremsætte. Der er intet nyt under solen.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg er i den privilegerede situation, at jeg kan takke samtlige ordførere for en tilslutning til den linje, som er blevet lagt, og som er kommet til udtryk i et forhandlingsoplæg i Europaudvalget i oktober; alle med undtagelse af hr. Keld Albrechtsen, og det vender jeg tilbage til.

Ulandenes vilkår har spillet en betydelig rolle i diskussionen her, og med rette. Det har også været inddraget: Hvad sagde vi egentlig i sin tid i maj måned om dette? Der står følgende: ».. at de mindst udviklede lande sikres fri adgang for alle varer til ilande.« Det er formuleringen fra maj måned.

Vi har ikke helt nået det, men jeg vil da gerne læse op, hvad der står om dette i EU's oplæg, nemlig at WTO-medlemmerne bør beslutte at forpligte sig til at sikre afgiftsfri – det betyder toldfri – markedsadgang senest ved afslutningen af den ny runde for stort set alle produkter, der eksporteres af de mindst udviklede lande.

Vi har altså ikke nået nøjagtigt det, vi sagde i maj, men jeg synes, vi kan sige, at vi har nået et betydeligt stykke i retningen mod det mål, vi satte os.

Det er af central betydning, at ulandenes vilkår kommer i forgrunden. Det er det jo også, hvis man overhovedet skal gøre sig håb om at få et resultat ud af forhandlingerne, først i Seattle, men derefter under runden, som må forventes at vare 3 år.

Hvis ikke vi tager meget vidtgående hensyn til udviklingslandenes problemer, deres synspunkter og ønsker, så bliver der ikke noget resultat. Det følger jo allerede af, at en meget stor del af WTO's medlemmer er ulande. WTO har 134 medlemmer. Nogle er forhåbentlig på vej ind, herunder Kina, så der bliver endnu flere. Kina er også et uland, når vi ser på gennemsnitsindkomst pr. indbygger.

Så hvis ikke vi formår at tilbyde ulandene noget, så bliver der ikke noget resultat, det er meget enkelt. Og noget af det, de selvfølgelig har allermost brug for, er bedre markedsadgang, og det skal vi forsøge at skaffe dem.